

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1799/2020
30.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Весне Поповић, Божидара Вујичића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца ОДС „ЕПС дистрибуција“ д.о.о. Београд, „Електродистрибуција Шабац“, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Жељко Станојевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4710/19 од 26.12.2019. године, на седници одржаној 30.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4710/19 од 26.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4710/19 од 26.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П 1234/19 од 14.10.2019. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу, на име обрачунате неовлашћено коришћене електричне енергије: у домаћинству за периоде почев од 20.03.2016. године до 20.03.2017. године, и у пословном простору за периоде почев од 20.03.2016. године до 20.03.2017. године, исплати појединачне износе са законском затезном каматом, све ближе одређено овим ставом изреке, док је преко досуђених па до тражених износа на име обрачунате неовлашћено коришћене електричне енергије у домаћинству и пословном простору за исте периоде, за појединачно наведене износе, тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 103.768,00 динара, док је преко досуђеног па до траженог износа од 110.370,00 динара захтев за накнаду трошкова одбијен. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4710/19 од 26.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у побијаном усвајајућем делу и делу којим је одлучено о трошковима поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се

ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом туженог не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, док се ревизијом не указује на другачије одлуке у истој правној ствари, а и постојање другачије одлуке не би нужно указивало и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете, поднета је 12.12.2016. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде износи 758.392,99 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**